Γράφει ο **Σεΐτ Αλντογάν***

Προς το τέλος της δεκαετίας του ’60 μια ομάδα νεολαίων υψώνοντας την φωνή τους, ενάντια στο καταπιεστικό καθεστώς που βίωναν, προχώρησαν στην δημιουργία μιας επαναστατικής οργάνωσης ξεκινώντας παράλληλα ένοπλο αγώνα. Οι νέοι αυτοί υποστήριξαν ότι ο ρεφορμισμός σαν ιδεολογία υπηρετεί την αστική τάξη και ο μόνος δρόμος για την σωτηρία των λαών είναι η ένοπλη επανάσταση. Σ’ αυτή την ομάδα ξεχώρισαν τρεις νέοι. Οι **Ντενίζ Γκεσμίς, Γιουσούφ Ασλάν** και **Χουσεΐν Ινάν** ήταν πρωτοπόροι και τα πιο μαχητικά στοιχεία αυτών των ιδεών.

Ηταν οι δημιουργοί του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού των λαών της Τουρκίας (ΤΗΚΟ).
Σε λίγο χρονικό διάστημα η οργάνωση προχώρησε σε δεκάδες στρατιωτικές δραστηριότητες μέσα στις οποίες ήταν και οι απαγωγές αξιωματικών του ΝΑΤΟ. Σε καθημερινή βάση η οργάνωση αυτή μαζικοποιούνταν και η παρουσία της γινόταν όλο και πιο έντονη εισπράττοντας την κοινωνική αποδοχή.

Σε μια ένοπλη σύγκρουση με τις στρατιωτικές δυνάμεις και σε καθεστώς χούντας συνελήφθηκαν οι τρεις πρωτοπόροι κομμουνιστές. Οι τρεις επαναστάτες εξακολούθησαν να δίνουν τον αγώνα τους δεσμώτες του στρατιωτικού καθεστώτος της Τουρκίας καθώς και στις δικαστικές αίθουσες. Στις απολογίες τους, μνημείο ταξικής επαναστατικότητας, διατράνωσαν την πίστη τους για μια σοσιαλιστική κοινωνία χωρίς ούτε στιγμή να απαρνηθούν τα ιδανικά τους.

Το στρατιωτικό δικαστήριο τους επέβαλε τον θάνατο με απαγχονισμό με την κατηγορία της προσπάθειας διαμελισμού της Τουρκικής δημοκρατίας.

Πριν εκτελεστεί η ποινή που τους επέβαλε το δικαστήριο, οι σύντροφοι της οργάνωσής τους μεθόδευσαν μια σειρά ενέργειες για την απελευθέρωσή τους. Απήγαγαν Ισραηλινούς διπλωμάτες που βρισκόταν στην Τουρκία, προχωρώντας παράλληλα σε επιθέσεις με στόχο στρατιωτικές βάσεις. Οι συμπλοκές με τις δυνάμεις καταστολής ήταν καθημερινές με ποτάμια αίματος να ποτίζουν για να ανθίσει το δέντρο της κοινωνικής απελευθέρωσης ενώ αρκετοί επαναστάτες κομμουνιστές συνελήφθησαν.

Στις **6 του Μάη 1972** ήταν η ημερομηνία που το ταξικό μίσος της άρχουσας Τουρκικής τάξης στέρησε την ζωή από τους 3 επαναστάτες.

Σημαία στον αγώνα των λαών της Τουρκίας έχουν μείνει τα λόγια των κομμουνιστών αυτών πριν οδηγηθούν στην αγχόνη:

Deniz Gezmiş: *«Ζήτω η ανεξάρτητη Τουρκία. Ζήτω η ιδεολογία του Μαρξισμού – Λενινισμού. Ζήτω ο αγώνας του Κουρδικού και Τουρκικού λαού για την Ανεξαρτησία. Κάτω ο ιμπεριαλισμός, ζήτω η εργατοαγροτική συμμαχία".*

Hüseyin İnan: *«Πολέμησα για την ελευθερία και ανεξαρτησία του λαού μου. Αυτή την σημαία του αγώνα κουβάλησα με την τιμή μου μέχρι τώρα. Από δω και πέρα την παραδίδω στους λαούς της Τουρκίας. Ζήτω οι εργάτες, αγρότες και επαναστάτες. Κάτω ο φασισμός».*

Yusuf Aslan: *«Εγώ για την ελευθερία και ανεξαρτησία του λαού μου πεθαίνω μια φορά, με την τιμή μου. Εσείς που μας κρεμάτε θα πεθαίνετε κάθε μέρα μέσα στην ατιμία σας. Εμείς υπηρετούμε τον λαό μας εσείς υπηρετείτε τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Ζήτω οι επαναστάτες, κάτω ο φασισμός».*

Να υπενθυμίσουμε ότι η οργάνωση του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού της Τουρκίας αργότερα μετονομάστηκε σε **Επαναστατικό κομμουνιστικό κόμμα Τουρκίας (TDKP).**

Σήμερα η ανάμνηση και ο αγώνας των τριών ηρωικών κομμουνιστών τιμήθηκε με μαζικές εκδηλώσεις σε δεκάδες πόλεις της Τουρκίας και του Κουρδιστάν με πρωτοβουλία του **Κόμματος Εργασίας (EMEP).**

*ανταποκριτής στην Ελλάδα/Αθήνα της ημερήσιας εφημερίδας EVRENSEL και του καναλιού Hayat